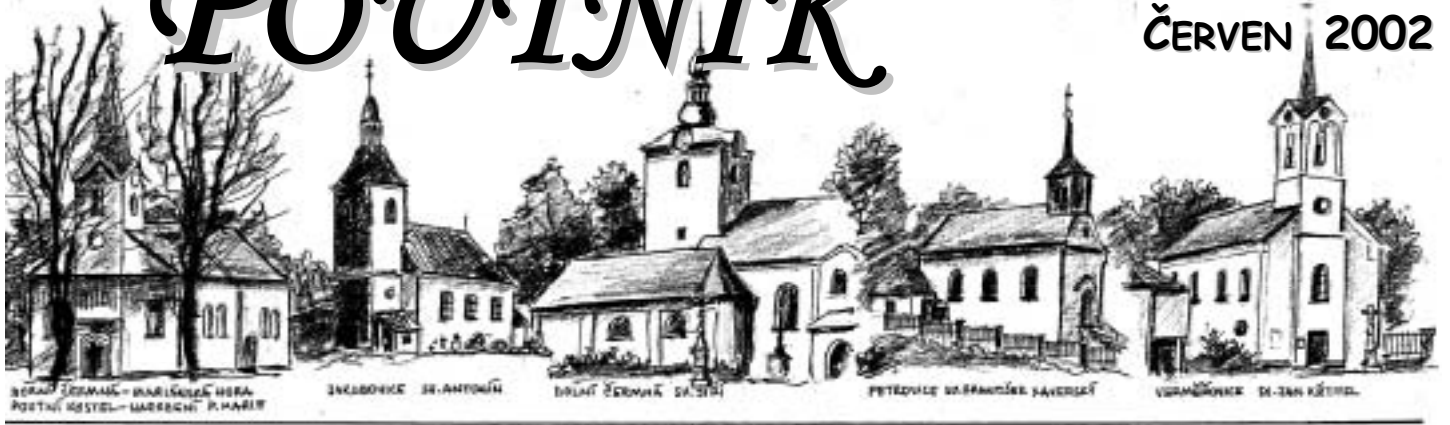

POUTNÍK

ROČNÍK VI
ČERVEN 2002

DIECÉZNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES - HRADEC KRÁLOVÉ 1. ČERVNA 2002

ZAMYŠLENÍ

Již téměř dva měsíce se zamýšlím nad tím, jak správně pochopit význam a dosah tak často zmiňovaného Eucharistického kongresu. Jak se mám duševně připravovat? Co si představit pod formulkami modliteb „za zdar Eucharistického kongresu“? Nevím, opravdu a upřímně –nevím.

Před pár dny se mi do ruky dostala kniha s názvem Říše snů. Jejím autorem je známý spisovatel a dramatik Erich Maria Remarque. Zaujala mne od první stránky; v momentě, kdy jsem dočetla rozhovor umírajícího malíře Fritze s přáteli, jsem najednou měla „ve všem jasno“. Ano - to je ta pravá myšlenka k rozjímání nad pojmem Eucharistie! Opravdu mne zaměstnala na hodně dlouho. A tak si dovoluji se o ni s vámi podělit.

„Stát se člověkem...“, „Aby se z lidí stalo lidstvo.“ „Je hodně lidí, ale málo lidskosti.“

„Příliš lpíme sami na sobě. Sobectví je ošklivé slovo. Nikdo nechce být sobcem, a všichni jimi jsou. Tohle JÁ! Každý hledá svou melodii, svůj tón, svůj zvuk. Člověk kráčí mnoha cestami - a musí projít mnoha lidmi, než najde cestu sám k sobě. Žádné putování není těžší než cesta k sobě. Je třeba zbavit se hodně ješitnosti, sebepřeceňování a představ o sobě. A to je velice citlivá věc.- Od JÁ k TY - to je velká cesta lidstva. Snad se to nikdy nepodaří, a přece o to neustále usilujeme. Přesto! Dostat se od JÁ k TY! A pak od TY ke Všem! - K velkému TO! A co jsou pak jména? Zvuk a dým...Cit je všechno! Cit beze slov a bez obrazu - ten nejhlubší klid...“

„Smrt...“, dodal Ernst a zamrazilo ho.

„Věčná záhada...“

Nemohu si pomoci, ale i přes to, že už celý citát znám téměř z paměti, pokaždé mne při jeho čtení zamrazí. Tolik hlubokých pravd...

Cítíte, jak z těch řádků přímo vystupuje úzké spojení mezi ustanovením Eucharistie a Ježíšovým úplným vydáním se ve smrti na kříži? Jak z nich číší výzva k pokoře, lásce a zájmu o každého člověka? Vidíte za nimi Marii a Jana pod křížem - ten okamžik, kdy se (slovy Remarque) - dostáváme od JÁ k TY...pak ke Všem...a jména už jsou jen zvuk a dým...?!

Až nyní si uvědomuji, že Bible je plna příkladů, kdy oběť znamenala smrt. Co jsme schopni obětovat my dnes? Téměř nic Kristu - a téměř vše svému pohodlí, postavení a kariéře!

Jako kdosi „neznámý“ jde s námi Pán na celé naší životní cestě, ale naše oči jsou většinou zastřeny. Pane, děkuji Ti, že jsi mi dal alespoň na malý okamžik pochopit velikost své oběti, že jsi mi teď bližší pokaždé, když Tě přijímám ve Svátosti, děkuji a prosím - dej i druhým pochopit, co znamená Slovo a Eucharistie. Co pro nás znamená Tvá každodenní přítomnost.

(Mach)

POSLÁNÍ

Po dlouhé době společného života v rozjímání a studiu se měli tři mnichovi žáci vydat do světa za svým posláním.

Za deset let přijeli svého učitele navštívit. Staříčkový mnich jim řekl, aby se posadili kolem něj, protože už nemohl chodit. Každý mu začal vyprávět, co prožil. „Já jsem napsal spoustu knih a prodal jsem miliony výtisků,“ prohlásil první se stopou pychy v hlase. „Zahltl jsi svět papírem,“ odvětil učitel. „Já jsem kázal na tisíci místech.“ „Ty jsi zahltl svět slovy,“ řekl na to učitel. Pak promluvil třetí: „Přinesl jsem ti polštář, aby sis na něj mohl položit bolavé nohy,“ řekl. Učitel se usmál: Ty jsi našel Boha.“

Bruno Ferrero

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (29. ČÁST)

Kongregace sv. Františka Saleského - salesiáni Dona Bosca (SDB)

Zakladatelem salesiánů - institutu zasvěceného života - je italský kněz sv. Jan Bosco (1815 - 1888). Jan Bosco začal shromažďovat chudé a opuštěné chlapce, učil je číst a psát, staral se o jejich vyučení a poté i o vhodné zaměstnání. Později získal pro ně dům na turínském předměstí, poskytl jim i domov. Postupně vybudovat síť středních a učňovských škol, vystavěl kostel, hřiště a divadlo. Zájem o jeho činnost význačně rostla, a tak r. 1859 založil řeholní společnost. Její stanovy byly schváleny roku 1874. Své spolupracovníky nazval salesiány podle sv. Františka Saleského, kterého zvolil za patrona nové kongregace. V přátelském rodinném prostředí s uplatněním rozumu, laskavosti a hodnot křesťanské víry, se mu dařilo vychovávat dobré občany a křesťany.

Dílo Dona Bosca se záhy rozšířilo do celého světa. Nyní pracují salesiáni ve 110 zemích. Na území ČR začali působit od roku 1927 ve Fryštáku na Moravě pod vedením P. Ignáce Stuchlého, který do kongregace vstoupil v Itálii koncem 19. stol. Postupně se začaly budovat domovy v Ostravě, Praze, Pardubicích, v Brně a jinde. Pokračovatelem díla Dona Bosca byl i pozdější kardinál Štěpán Trochta, který rozvíjel činnost v Praze. V roce 1935 byla založena samostatná československá provincie sv. Jana Bosca.

Hlavní představený sídlí v Římě. Územně správními celky jsou provincie v jejichž čele stojí provinciál. Jednotlivé domy vedou tzv. ředitelé.

Salesiáni Dona Bosca - kněží i spolubratři laici - se řídí Pravidly. Jejich základním posláním je „být znamením a nositeli Boží lásky mladým, zvláště nejchudším“. Dnes mají salesiáni v mnoha zemích základní, střední, odborné i vysoké školy a internáty a další výchovná zařízení. Pracují s ohroženou mládeží především v sídlištních aglomeracích. Čeští salesiáni působí ve farnostech, sdělovacích prostředcích i v misích (město Kazanlak v Bulharsku).

Po roce 1990 byly salesiánům vráceny domy v Praze, Ostravě, Pardubicích, Fryštáku a Mníšku pod Brdy. Salesiáni působí také v Plzni, Českých Budějovicích, Teplicích, Prostějově, Zlíně, Jaroměřicích a Jiřkově - Filipově. Provozují vyšší pedagogickou a teologickou školu Jabok, vlastní nakladatelství Portál, vydávají časopis pro mládež „AD“ a „Informatorium“, věstník „Salesiánská rodina“, časopis pro pastorační „Naim“ a dětský měsíčník „Nezbeda“.

Salesiáni nenosí žádný řeholní šat. Oblékají se podle prostředí, ve kterém působí, a podle společenské situace.

Pro přijetí do kongregace se vyžaduje dobrý zdravotní stav, ochota spolupracovat, schopnost pracovat s mládeží a přiměřený duchovní život. Před vstupem do noviciátu je doba přípravy v přednoviciátě, který je prožíván půl roku v některé komunitě. Noviciát trvá jeden rok. Časné sliby se skládají dvakrát na tři roky. Pak nenásledují sliby věčné.

Kontaktní adresa: Salesiáni Dona Bosca, Kobyliské nám. 1182 00 Praha 8 – Kobylisy

VÝZDOBA NAŠICH KOSTELŮ

Socha sv. Antonína Paduánského

Socha je postavena na levé zdi verměřovického kostela. Má výrazné atributy: františkánský šat, na ruku Ježíška, lilii, svatý chléb (někdy hostii), skříňku s poklady. Také sv. Josef mívá v náručí Ježíška a v ruce lilii. Ten však nemá na sobě františkánský šat a ve vlasech nemá vyholené kolečko - znak kněžského svěcení. Ostatně věřící svatého Antoníčka - jak bývá lidově nazýván - znají, máme jeho sochu téměř ve všech kostelích. Věřícími je totiž ctěn jako patron za nalezení ztracených věcí, zamilovaných, rodiček, jako pomocník v každé nouzi. V Dobrouči je pod jeho soškou velká železná pokladnice a v ní se sejde od jeho ctitelů a potřebných lidí slušná částka. Jeden pokrývač tam „shodil střechu“ a počasí šlo do bouřky. Tvrdil však, že se mu v podobných případech rozpršelo, jen když majitel byl lakomý a neuměl poprosit Antoníčka o ochranu. Majitel vilky se sundanou střechou uhněl do kostela a tam Antoníčkovi dal asi čtvrtinu průměrného platu. Dosud do kostela nikdy nechodil, když mu však hrozilo neštěstí, dovedl se vroucně modlit také. Všichni čekali, jestli tomu pohanovi Antoníček pomůže. A pomohl. Onen občan pak nějaký čas chodil do kostela, než ho pohodlnost přemohla znovu. Svou zkušenost se sv. Antoníčkem mám také. Když jsem něco ztratil a usilovně jsem sv. Antoníčka prosil, Antoníček většinou pomohl.

Pocházel z Lisabonu v Portugalsku. Dal se k augustiniánům, ale při pohřbu pěti františkánů zabitých mohamedány se rozhodl jít v jejich stopách. Přešel k františkánům, odešel mezi mohamedány do Afriky. Tam však vážně onemocněl a by nucen se vrátit. Bouře však jeho loď zahnila na Sicílii. Antonín se uzdravil a tak šel přes Itálii do Assisi - chtěl spatřit sv. Františka. V severní Itálii zůstal a časem v něm Itálie a pak i jižní Francie poznala výborného kazatele. Někdy měl až 30 000 posluchačů. Kázal hodně proti bludařům té doby.

Legenda říká, že při kázání na břehu moře, při velkém množství účastníků, bylo mnoho těch, kteří jej poslouchali špatně. Tu prý náhle ryby v moři vystrčily hlavy z vody, jakoby chtěly lépe sv. Antonín slyšet. Lidé, kteří to uviděli, se zastyděli a začali se více soustředit na to, co sv. Antonín říká. Událost vedla k tomu, že velké množství lidí - prý celé město - uvěřilo a dalo se pokřtít. Tato legenda bývá často znázorňována na světcových obrazech. Rybu mívá někdy jako atribut.

Sv. František jej jmenoval prvním učitelem řádu. Sv. Antonín však už byl vyčerpan životem na cestách. Zůstal v Padově, kde se v příbytku vybudovaném na stromě připravoval na smrt. Papež jej stačil ještě vyznamenat pro velikou znalost Písma svatého. Brzy na to zemřel, ve svých 36 letech, a krátce na to byl prohlášen svatým. Některé osnovy jeho kázání se zachovaly dodnes.

(JM)

„POZNAL JSEM DOBRO ČASU“

Když se v březnu tohoto roku pan Josef Kubíček, nejstarší muž v Dolní Čermné, přede mnou zmínil, že jeho bratr – Antonín, farář v Čestíně na Kutnohorsku, oslaví začátkem května 90 let, rozhodl jsem se, že si na první květnovou sobotu již nebudu dávat žádný jiný program. Nejen, že se takové výročí často neslaví, ale zatoužil jsem znovu uvidět a poslechnout si člověka, který celý svůj život zasvětil kněžskému povolání a který svůj úděl faráře v malé vesnici (okolo 200 obyvatel) přijal jako jedinou Boží vůli.

Dříve než se zmíním o vlastním průběhu oslav devadesátin, dovolím si připomenout některá data ze života jubilanta. Pater Antonín Kubíček se narodil 3.května 1912 v Dolních Heřmanicích (farnost Horní Heřmanice v Č.) Jeho rodiče se během jeho dětství přestěhovali do Dolní Čermné. Po úspěšném dokončení studia na Gymnáziu v Lanškrouně se jako mladý rozhodl pro Kněžský seminář a Teologické učiliště v Hradci Králové. Zde prožil podle svého vyprávění šťastná bohoslovecká léta, která ho utvrdila v rozhodnutí dát se do služby Pánu Ježíši. Na slavnost apoštolů Petra a Pavla 29.června 1937 byl spolu s dalšími 29 spolužáky v ročníku vysvěcen v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové panem biskupem Mořicem Píchou na kněze. Za zmínku určitě stojí, že mezi jeho spolužáky také byl předchozí farář dolnočermenské farnosti P.Čeněk Ptáček a premonstrátský opat Vít Tajovský, který díky své statečnosti a neohroženosti při mnohaletém vezení za komunistické diktatury se vepsal do srdce celého českého národa. První dvě léta kněžského života prožil

Otec Antonín jako kaplan v Čáslavi. V roce 1939 byl přeložen do nedalekého Čestína, kde nejprve byl administrátorem a dne 1.4.1943 byl ustanoven za místního faráře s tím, že bude duchovním správcem také v Petrovicích II. Při nástupu do menší obce na Kutnohorsku ho tehdy ani ve snu nenapadlo, že tu prožije celý svůj kněžský život. Jeden z přítomných kněží při blahopřání Otci Antonínovi vtipně poznamenal, že délkou svého působení v Čestíně by se mohl P.Kubíček zapsat i do Guinnessovy knihy rekordů. Ale nyní se vraťme k oslavám do Čestína.

Mši svatou, téměř v zaplněném farním kostele (obvyklá nedělní účast farníků se v poslední době pohybuje okolo 15 – 20) na poděkování za dar života, sloužil Otec Antonín spolu s dalšími deseti kněžími. Hlavním celebrantem byl na přání jubilanta Mons. Josef Socha, generální vikář královéhradecké diecéze, který v 70–tých letech působil jako kaplan v Kutné Hoře a později jako duchovní správce v sousedních Zbraslavicích. Při promluvě Mons. Socha připomenul, že vysoký věk jubilanta ukazuje nejen na jeho neobvyklé pevné zdraví, ale také na Boží přízeň a požehnání: „Je to Boží záměr, abyste jako kněz ještě v této době mezi námi, Otče Antoníne, působil, a tak nám svým farářským životem potvrdil svoji věrnost Kristu Veleknězi a službě Božímu lidu.“, řekl závěrem homilie generální vikář.

Po svatém přijímání se ujal slova Otec Antonín. Naprosto vzpřímený, pevným, srozumitelným hlasem a s radostným výrazem na tváři, pozdravil všechny přítomné, mezi nimi také kanovníka Jaroslava Dvořáka, který jako jediný z jeho spolužáků zůstal ještě mezi živými. K údivu všech potom vyjmenoval bez chyby všechny přítomné kněze i vzácné hosty. Nestačili jsme se divit, jak vše bez papíru, nazpaměť zvládal. Po poděkování za účast řekl, že ve svém životě poznal velmi dobře, co to je dobro času. A hned citoval slova žalmu 85, 9 - 14: „*Kěž mohou slyšet, co mluví Hospodin, Bůh. Jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté. Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí, aby sídlila jeho velebnost v naší zemi. Ano, milosrdenství a věrnost se setkají,*

políbí se spravedlnost a pokoj. Věrnost vypučí ze země, spravedlnost shlédne z nebe. Hospodin též popřeje dobro a naše země vydá plody. Spravedlnost bude ho předcházet a spása mu půjde v patách.“ Otec Antonín potom mluvil o své cestě ke kněžství, vyjmenoval některé zásady svého kněžského života, mezi nimi byla v popředí především radost z kněžské služby. Nakonec poděkoval všem, kteří mu v jeho životě a práci pomáhali. V té chvíli byla také právem připomenuta věrná služba jeho farní hospodyně, slečny Mařenky, která mu celá desetiletí věrně sloužila na faře, a tak se také přičinila, že je stále svěží a zdravý. Nakonec Otec Antonín řekl: „Je škoda, že tu dnes mezi námi není můj staříčkový bratr Josef. Musel kvůli nemoci zůstat v Čermné.“ Výrokem „staříčkový bratr“ (je jen o dva roky starší než oslavenec) Otec Antonín všechny přítomné docela pobavil.

Když jsme odcházeli z kostela, měl jsem pocit, že během prožité děkovné mše svaté se za přítomnosti Ducha svatého setkali v hlubokém a nevídaném bratrství generace kněží. Stáří, prostoupené moudrostí Ducha svatého, předalo svědectví i jakýsi odkaz kněžské služby nám mladým. Přiznám se, že jsem měl najednou novou radost, že jsem kněz. Před odjezdem domů jsem se loučil s Otcem Antonínem a poblahopřál jsem mu ještě jednou za celou čermenskou farnost. Byl rád a řekl: „Vyříd' jim, že je pozdravuji a že je mám rád.“

Otec Pavel

K ZAMYŠLENÍ**TREFA DO VLASTNÍCH ŘAD**

Sedím v našem kostele. Probíhá právě bohoslužba slova. Pozorně naslouchám homilii. V tom mi zrak sklouzne do předních lavic vpravo. Právě se otočila mladá žena z našeho společenství. Pohnula ústy. Asi zívá, pomyslím si. Ale panty úst usilovně pracují dál. Nezívá, ale žvýká. A co jiného než žvýkačku. Jsem poněkud zmaten. Ač se snažím usilovně soustředit, již to nejde. Můj pohled stále sklouzává na onu ženu. Snad se mýlím? Nikoliv! S každým jejím pootočením hlavy vidím přežvykující ústa. Nevkus? Neslušnost? Asi obojí. Ale také nejspíš neúcta k přítomnému Pánu i ke shromážděnému společenství.

Nelze se ani moc divit. Projevů neslušnosti, i hrubého rázu, vidíme téměř denně v televizi. A co je horší, i u politiků na významných postech. Nepřekvapuje žvýkající obecnost při soutěžích „miss“, při sportovních utkáních,... Každého člověka s trochou znalostí společenské etiky jistě zamrazí, když vidí přežvykavce v poslanecké sněmovně, v divadlech, na koncertech, dokonce i v řadách osob, které přijímá prezident. Společenský nešvar se přenesl zřejmě i do kostelů.

Domnívám se, že není problém včas „uklidit“ žvýkačku slušným způsobem před vstupem do kostela, do divadla..., aniž by ji člověk musel plivnout na zem.

(js)

POMOC OD NÁS MISIÍM

Z časopisu „Misionářské přátelství“, který vydávají pražští karmelitáni u kostela Pražského Jezulátka, jsem se dozvěděl, že český lékař MUDr. Marcel Drlík prožil jeden rok v misijní stanici v Bozoum ve střední Africe. Zde lidé žijí v nepředstavitelných životních podmínkách, bez zdravotnických zařízení. V článku „Krásný dárek“ píše: „Co do snadnosti provedení, okamžitého efektu a počtu osob, které mohou mít z hmotné pomoci prospěch, patří brýle mezi nejužitečnější zdravotní pomůcky. Bohužel jejich dostupnost v Africe je neuvěřitelně mizivá. Pokud někdo potřebuje brýle, musí absolvovat až 300 km vzdálenost a poté vydat ještě velký obnos.... Proto v Bozoum nosí brýle prakticky jen bohatí lidé.

Přítom provést vyšetření, které stanoví potřebný typ brýlí, není obtížné. Stačí k tomu sada čoček s různou optickou mohutností, zaškolená zdravotní sestra a sklad brýlí“ (použitých, avšak použitelných).

MUDr. Marcel Drlík se v lednu 2002 znovu vrátil do misijní stanice v Bozoum a vezl s sebou velké množství optických brýlí. Karmelitáni stále přijímají optické brýle, optická skla i obroučky, jež ochotní pražští optici zdarma opravují. Brýle pak od karmelitánů putují do misijní stanice v Bozoum, kde je obdrží potřební lidé, zpravidla starší osoby.

Dne 18. dubna 2002 putovala krabice s brýlemi karmelitánům také z naší farnosti. Díky vám, kteří jste vložili brýle nebo optická skla do krabiček v našem kostele, mohlo být odesláno:

22 ks kompletních optických brýlí, 7 kompletních brýlí v pouzdech a 15 párů optických skel. Všem vám upřímně děkuji „Pán Bůh zaplať!“ a věřím ve vaši další pomoc misiím.

Zásilka do **Charity sv. Anežky v Otrokovicích** byla odeslána 23. dubna 2002. Balík obsahoval věci, které jste darovali do „Krabíčkové sbírky“ v našem kostele. Celkem bylo odesláno:

- 3 krabičky od kostkového cukru vystřižených známek a filatelistických přebytků,
- 1 sáček starých mincí a bankovek různých států a různých dob,
- 1 sáček bižuterie, medailónků a růženců (na prst i zrnkových),
- 18 ks telefonních karet,
- 8 ks dámských a pánských náramkových hodinek,
- 300,- Kč na léky, potraviny a dopravné.

Všem, kteří jakoukoliv formou i modlitbou pomáháte misiím děkuji. „Zaplať Pán Bůh!“

Ještě se připravuje k odeslání další balík pro misie prostřednictvím oblastní charity v Pardubicích.

PODĚKOVÁNÍ Z CHARITY OTROKOVICE

Děkujeme za Váš obsáhlý balík a Váš finanční dar na dílo misie. Jsme velice rádi, že se nachází tolik lidí, kteří mají zájem pomoci potřebným lidem.

Ještě jednou děkujeme upřímně za váš dar, kterým jste přispěli na pomoc lidem v těžké životní situaci, zejména v misijních územích. Jejich nouze je hmotná i duchovní a dar od vás všech přispěje ke zmírnění obojího. Potraviny či zdravotní a vzdělávací pomoc tiší zároveň úzkost a beznaděj a přináší radost a perspektivu do jejich života.

Přejeme vám všechno dobré a znovu děkujeme za vaši spolupráci na díle vzájemné Lásky. S přáním díky a dobra od našeho Pána!

Za charitu: Marie Budínská v.r.

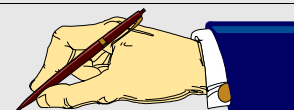
V Otrokovicích 7. 5. 2002

Byl též přiložen dárek z misií - malý přívěšek: africký typ hlavy sv. Ondřeje z černého ebenového dřeva.

(js)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

31.5. - 20.00 hod.	KONCERT Komorního souboru KANTILÉNA ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné Vystoupí: Komorní sbor Kantiléna z Hradce Králové V programu také zazní: Orlando di Lasso Aleluja Giovanni Croce Cantate Domino Jacob Galus O salutaris hostia Anonym Jasmín a růže Johann Sebastian Bach Puer natus in Bethlehem Antonín Dvořák Biblické písně (výběr) Johannes Brams Drei geistliche Chöre (výběr) Daniel Heldén Missa espresiva (výběr) Francis Poulenc Ave verum corpus Benjamin Britten Hodie Christus natus est Miklos Kocsár Sanctus Vstupné dobrovolné - Všichni jste srdečně zváni!
2.6. - 13.30 hod.	Pravečkův Lanškroun – XXV. Ročník festivalu dechové hudby vystoupení orchestrů: MDH Jablonné nad Orlicí, DO ZUŠ Ostrava Zábřeh, AF Brass Band Letohrad 9. kolo finále národní autorské soutěže "Hledáme nové skladby pro dechový orchestr" Galakonzert Posádkové hudby Brno MONSTRKONCERT - nádvoří lanškrounského zámku
9.6. - 14.00 hod. 19.6. -19.30 hod.	Tradiční 14. pochod pohádkovým lesem - start u sauny v Dolní Čermné CAMI(ÁDA) – pět absurdních a velice nepravděpodobných minikomedií na motivy Pierre Henri Cami s věčně živým tématem lásky v nastudování divadelního souboru "Vicena Ústí nad Orlicí". Sál lanškrounského zámku
21.6. - 23.6.	Nadace Jitřenka a Obecní úřad v Dolní Čermné pořádají Folklórní Dolnočermenské slavnosti 2002 Hlavní program 22.6. - 17.00 hod. - U sauny v Dolní Čermné
21.6. - 9.00 hod.	Evropský den hudby v Lanškrouně 9.00 hod. - Ozvěny folklóru – nádvoří zámku 14.30 hod. - Folklórní korzo – náměstí J.M.Marků od 16.00 hod. - vystoupení lanškrounských hudebních souborů
25.6. - 17.00 hod.	Hraje a zpívá celá rodina – sál kina v Jablonném nad Orlicí
30.6. - 18.00 hod.	Vernisáž výstavy "Krajina vlídnosti" – obrazy Hana Sluková Infocentrum čp.30 v Jablonném nad Orlicí . Výstava potrvá do 31. srpna

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL – LETOHRAD 2002

Ne 26.5. - 15.00 hod.	Slavnostní galakonzert – ACH, HOMO FRAGILIS Schola Gregoriana Pragensis (ČR). David Eben – umělecký vedoucí, Marek Eben – recitace Kostel sv. Václava v Letohradě
Ne 26.5. - 17.00 hod.	Slavnostní předání ceny Grand Prix – jízdní kavalérie. Václavské náměstí v Letohradě
Ne 2.6. - 15.00 hod. Ne 9.6. - 15.00 hod.	Varhanní koncert – Luciano Zecca (Itálie). Kostel Nanebevzetí P. Marie v Letohradě - Orlici Sborový a varhanní koncert Královehradecký dětský sbor JITRO – sbormistr Prof. J.Skopal. Varhany – F.Vaniček Kostel sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí
Ne 16.6. - 19.30 hod.	Závěrečný varhanní koncert – Michal Novenko (ČR). Evangelický kostel v Horní Čermné

POLSKÉ DNY V LANŠKROUNĚ

5.6.-6.6.	Přehlídka filmů Krzasztofa Zanusiho
6.6.	Otevření výstavy "Polští nositelé Nobelovy ceny za literaturu" v městské knihovně
8.6.	Vernisáž výstavy ilustrací knih Stanislawa Lema v hale radnice
8.6.	Vystoupení polské folklórní skupiny "ISTEBNÁ" na nádvoří lanškrounského zámku
8.6.	Fotbalové utkání žákovských reprezentací Lanškrouna a Dzierzoniowa
8.6.	Hudební večer na farní zahradě Vystoupí vokální soubory: Nemezis, G-Sound, Retro, Trio Roberta Balzara s Ivonnou Sanchez
9.6.	Mše v kostele sv. Václava s vystoupením polské vokálně instrumentální skupiny AD ASTRA

VÍTANÍ PRÁZDIN 17. - 23.6. - AREÁL KOUPALIŠTĚ V JABLONNÉM NAD ORLICÍ

17.6. - 16.00 hod.	Nohejbalový turnaj
18.6. - 16.30 hod.	Soutěže pro malé děti a děti z MŠ Pohádka "Jak na Obra" – Divadlo z pytlíčku
19.6. - 18.00 hod.	Koncert dechovek – Orličanka Jablonné nad Orlicí a Junior Big Band Lanškroun
20.6. - 19.00 hod.	Folk a country – Duo Ťuk, Slávek Janoušek
21.6. - 19.00 hod.	Galakonzert PDPS (Podorlický dětský pěvecký sbor). Sál kina
22.6.2002	Soutěžní odpoledne pro děti všech věkových kategorií. Mládežnická dechovka, ČČK – ukázky první pomoci, pro děti projížďky v kočáře s koňmi, večer taneční zábava, hraje skupina Lotrando
23.6. - 16.00 hod	Vystoupení kouzelníka pro všechny děti, které soutěžily v sobotu. Sál kina

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V červnu 2002 oslaví:

86 let	paní Ludmila Hubáková	z Dolní Čermné
73 let	pan Josef Gasior	z Dolní Čermné
72 let	paní Zdeňka Motlová	z Dolní Čermné
72 let	paní Jindřiška Bednářová	z Dolní Čermné
72 let	pan Valentin Kunert	z Dolní Čermné
71 let	paní Zdeňka Müllerová	z Dolní Čermné
70 let	paní Olga Vávrová	z Dolní Čermné
65 let	paní Miluška Náglová	z Dolní Čermné
60 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné
60 let	paní Hana Formánková	z Dolní Čermné
76 let	paní Antonie Sklenářová	z Verměřovic
71 let	pan Oldřich Rybka	z Verměřovic
77 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic
65 let	paní Marta Marková	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým
srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání
a pevné zdraví do dalších let.

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 18.5.2002
s panem Josefem Maříkem z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji
křesťanskou úcast
na jejich zármutku.

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Červen 2002				
2.6.	Ne	9. neděle v mezidobí	7.30	p. Mikulová 162
			16.00	Šebrlovi 80
9.6.	Ne	10. neděle v mezidobí	7.30	p. Hrdinová 139
			16.00	Kubíčkoví 140
16.6.	Ne	11. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
			16.00	Nastoupilovi 109
23.6.	Ne	12. neděle v mezidobí	7.30	Kužílkovi 202 HČ
			16.00	Macháčkoví 180 HČ
30.6.	Ne	13. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 264 HČ
			16.00	Málkovi 77 HČ

Červenec 2002				
7.7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30	Ježkovi 295
			16.00	Pecháčkoví MH
14.7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	Vávrovi 270
			16.00	p. Faltusová 128
21.7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	Moravcovi 267
			16.00	Pecháčkoví 53
28.7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Plhákovi 277
			16.00	Macháčkoví ml. 55

DÍVKA A DVA CTNOSTNÍ MNICHOVÉ

Byl jednou jeden klášter a v něm vládlo přísné pravidlo: žádný mnich se nesměl dotknout ženy, nesměl jí ani podat ruku, natož pak některou ženu obejmout. A jednou dva mladí mnichové šli světem a došli až k rozvodněné řece. Na břehu spatřili uplakanou dívku, půvabnější nežli rusalku.

„Pánové, dobří mužové!“ zadonilo děvče. „Za řekou mám rodiče a domov, ale já neumím plavat a netroufám si přes brod. Pomozte mi, prosím, na protější břeh!“

Oba muži zaváhali. Po chvíli starší z nich rázně vykročil svou cestou. Mladší zvedl dívku do náruče a přenesl ji přes hučící vodu. Pak dohnal svého druha a beze slov putovali dál.

Brzy se vrátili do kláštera a nikdy už o té příhodě nepromluví. Uběhlo víc než padesát roků. Tehdy se starší z mnichů chystal zemřít. Dal si zavolat mladšího a zatrpkl se na něho obořil: „Ty jsi ale bezbožník a hříšník! To, že jsem na tebe nežaloval, neznamená, že jsem zapomněl! Jak ses jen mohl tak provinít proti pravidlům řádu? Vždyť jsi věděl, že se nesmíš dotknout ženy! A ty nejen že ses dotkl, tys ji dokonce nesl v náručí!“ Druhý mnich vypadal překvapeně, jako by se musel rozpomenout, o čem tu je vlastně řeč. A náhle se velmi soucitně usmál.

„Ach ano, máš pravdu, nesl jsem kdysi jakousi dívku přes divokou řeku. Jenže já jsem ji na druhém břehu pustil. Kdežto ty, můj ubohý bratře, ty ji, jak vidím, neseš už přes padesát let!“

(Z knihy Daniely Fischerové Duhová jiskra)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Již za dva týdny prožijete někteří z vás svůj velký den, den kdy půjdete k prvnímu svatému přijímání. Jistě se již všichni moc těšíte. Spolu s vámi budou tyto krásné chvíle prožívat také vaši rodiče. I pro celé farní společenství je to velice slavnostní a významná událost.

Po křtu svatém je svaté přijímání již druhá svátost, kterou ve svém životě přijímáte. Viditelně spojujete svá čistá srdce s Pánem Ježíšem. Poprvé přijmete tělo a krev Páně slavnostně a určitě budete na tento den vzpomínat. Ale i každé další svaté přijímání bude krásné

a vždy nové.

To, že můžeme Pána Ježíše takto přijímat, je veliký dar, který jsme dostali od Pána Boha. Obětoval svého Syna. Pán Ježíš za nás všechny zemřel na kříži. Vydal své tělo a svou krev, které my pod způsobou chleba a vína s vírou přijímáme. Při každé mši svaté si tuto oběť připomínáme a znovu jsme svědky zázraku proměňování chleba a vína v tělo a krev Páně.

A dnešní obrázek?

Jen se podívejte, jak si zvědavá vrána nad ním láme hlavu, zatímco si Štafík se Špagetkou spokojeně pospávají. Však jim také obrázek dal pěknou práci. Vzkazují vám, abyste pečlivě spojovaly tečky od 1 až do 52. A aby byl obrázek úplně hotov, musíte ještě dokreslit spojnice mezi čísly 1 a 36, 12 a 29, 15 a 26, 52 a 30.

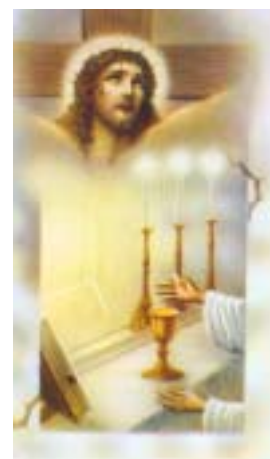
(Otazníček)

Pro starší:

Dnes vás čeká osmisměrka ve tvaru písmene E. Je to záměrně, protože všechna slova, která v ní budete hledat, jsou v textu podtržena a souvisí nějakým způsobem s pojmem eucharistie. Té je v těchto dnech věnována určitě větší pozornost a také společné modlitby, protože se připravujeme na Diecézní eucharistický kongres, který proběhne 1. června v Hradci Králové. Tato událost zdůrazňuje veliký význam eucharistie a má nás vést k hlubšímu zamyšlení nad tím, jak vnímáme tuto svátost, co nám přináší a co pro nás znamená.

Pro své veliké bohatství nese tato svátost i více názvů, přičemž každý název zdůrazňuje její určitý rys. Setkáme se tedy s pojmem Večeře Páně, což nám vypovídá o okamžiku ustanovení této svátosti ve večeradle, kde probíhala velikonoční hostina. Pán Ježíš svěřoval učedníkům veliká tajemství před svou smrtí a vzkříšením. V souvislosti s těmito událostmi lze použít označení Nejsvětější oběť. Neposkvrněný Beránek obětoval na kříži své tělo i svou krev. Tato oběť se znovu zpřítomňuje při každé mši svaté, kdy přinášíme obětní dary chléb a víno na oltář. Při proměňování moc Ducha svatého způsobí přítomnost těla a krve Páně pod způsobami chleba a vína. Svaté přijímání je pro nás všechny okamžik, kdy dojde ke spojení s Kristem a všichni pak tvoříme jedno tělo. Důležitým označením eucharistie bylo také Lámání chleba, jak se dočteme ve Skutcích apoštolů, protože právě podle tohoto úkonu poznali učedníci Ježíše po zmrtvýchvstání. Dá se říci, že ze všech sedmi svátostí právě eucharistie stojí nejvýše, proto je také nazývána Nejsvětější svátostí. V ní je Pán Ježíš skryt ve svatostánku. Zve nás k tiché adoraci, k rozjímání, zve nás k sobě, aby nám předával lásku.

K tomu, co jsme si již řekli o eucharistii, je nutné ještě dodat, že ji musíme považovat především za díkůvzdání a chválu Otci.

A závěrem? Jak uvádí Katechismus katolické církve: „Eucharistie je...

(Dokončení citátu tvoří 39 písmen, která zůstanou po vyškrtání osmisměrky.)

(E)

Řešení z minulého Poutníka: /Svatý Jiří při boji s drakem./ Daniel./

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost
Nejsvětější Trojice
26. května 2002
22. týden / 2002

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. května -	pondělí	pondělí 8.týdne 19.00 Dolní Čermná – za Annu Hoštičkovou a celou rodinu
28. května -	úterý	úterý 8.týdne 6.45 Dolní Čermná – za Boží pomoc v nemoci
29. května -	středa	středa 8.týdne 19.00 Dolní Čermná – za živou rodinu
30. května -	čtvrtek	Slavnost Těla a Krve Páně 6.45 Dolní Čermná – za Boží pomoc v nemoci 17.30 Verměřovice – na poděkování Pánu Bohu a za další ochranu 19.00 Dolní Čermná – za farníky
31. května -	pátek	Svátek Navštívení Panny Marie 18.00 Dolní Čermná – za sestru Věru Hrdinovou a duše v očistci
1. června -	sobota	sv. Justina, mučedníka, první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie 19.00 Petrovice – za Jaroslavu Novákovou a manžela

2. června - neděle – 9.neděle v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná-	7.30 h. – za Andělu Vávrovou a manžela
Verměřovice-	9.00 h – za zemřelé z rodiny Budišovy
Mariánská Hora-	16.00 h. - za Růženu Pecháčkovou a manžela

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	27. 5.	17.45 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	30. 5.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
rytmická mše svatá pro mládež	pátek	31. 5.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
příprava biřmovanců	pátek	31. 5.	20.00 h.	fara Dolní Čermná
koncert Komorního sboru Kantiléna	pátek	31. 5.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná
Eucharistický kongres	sobota	1. 6.	celý den	Hradec Králové
oslava Božího Těla	neděle	2. 6.	16.00 h.	Mariánská Hora

Upozornění!

V neděli 2.června t.r. bude na Mariánské Hoře odpoledne od 16.00 h. probíhat v naší farnosti oslava Božího Těla. V 16.00 h. začne mše svatá v poutním kostele a po jejím skončení se bude konat průvod Božího Těla ke čtyřem oltářům, které budou umístěny venku v prostranství Křížové cesty.

Upozorňuji, že na tuto odpolední mši svatou pojedou autobus. Odjíždí v 15.20 h. z Verměřovic, pokračuje dále přes Petrovice a zastavuje na všech autobusových zastávkách v Dolní a Horní Čermné. Po skončení průvodu Božího Těla (okolo 18.00 h.) se autobus vrací stejnou cestou nazpátek. Prosím farníky, aby využili tohoto autobusového spojení.

(Pa)

POUTNÍK, ČERVEN 2002

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka prázdninového čísla je 9. června 2002, Poutník vyjde 30. června 2002

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.